

21.37x16.74	1/2	עמוד 12	הארץ - כותרת	10/03/2017	57598077-8
עו"ד נאוה פינצ'וק אלכסנד - 17050					

בכוסה, בכעסה ובכיסה

שרה נתניהו התעקשה לערער על מניעת זכות הערעור בתיקי מני נפתלי וגיא אליהו, מחשש שתידרש לפצותם בעצמה. אחרי שהיא והפרקליטות שמאחוריה ספגו הפסד מביך נוסף, יכריע העליון אם יש לתבוע ממנה לשלם על מה ששברה

אמיר אורן

פקידה בכירה בשירות המדינה זומנה בקיץ שעבר לשיחה עם ראש הממשלה, בלשכתו בכנסת. עשן כבד – זה אינו שם המבצע הבא בעזה – הסתלסל מהסיגר של בנימין נתניהו. מילא החוק, הקור בע ש"אסור לחלוטין לעשן במשרדי ממשלה" ומאיים על העבריינים בקנס בסך 1,000 שקלים, תהתה האורחת; מה עם הבריאות, שלה ושל המארח? הימים היו ימי אוגוסט; על כן רווח לה כששמעה השבוע שנתניהו מתחבא מפני רופאיו, כדוד מפני שאול, במערות האף, המכבידות רק בעונות אחת רות על צריכת הטבק שלו. היא רשמה לפניה לוודא שהפגישה הבאה תיקבע לחורף. בסוף דצמבר, לפי הרשומות הרפואיות, קדחת המערות קשה במיוחד.

למרות המאמץ הנאה של בנימין לחבר תירוץ מקורי להדיפת החשדות שהזמין טובות הנאה מארגון מילצ'ין, בתחרות הפנימית בין בני הזוג נתניהו מובילה עדיין שרה, בזכות השתתפותה החלוצית במקצה המשקל והמקצוע – טענתה שממדי גופה ומ

שרה נתניהו בביקור בבית החולים לילדים שניידר, בדצמבר. מבקשת להחזיק את הסיגר משני קצותיו צילום: תומר אפלבוים

21.4x26.06	2/2	עמוד 12	הארץ - כותרת	10/03/2017	57598105-0
עו"ד נאוה פינצ'וק אלכסנדר - 17050					

שלח ידה מזימים את דיווחו של אב הבית בדימוס מני נפתלי בדבר הרגל השתייה שלה, שלושה בקי בוקי שמפניה ביום. לא ייתכן – גופנית, רפואית, פסיכולוגית (מר) מחיית, בשירות הציבורי).

ביוזמתה התמוהה, ללא כל התגרות טרייה, נדרשה נתניהו לעניין השמפניה בבקשתה לערער על החלטות בית הדין האזורי על עבודה בירושלים, בראשות השופטת דיתה פרוז'ינין, בתביעת נפתלי ועמיתו גיא אליהו. זה לא היה הערעור עצמו, רק הערעור על דחיית בקשתה בידי רשם בית הדין. הערעור על מניעת זכות הערעור הובא בשבוע שעבר לבית הדין הארצי והשתלט על סדר היום, כך שטרם נדון ערעורים של ממש מצד המדינה (רק על הבסיס המשפטי להחלטות, ללא השגה על הקביעות העובדתיות בעניין "העסקה פוגענית") ושל נפתלי ואליהו (על דחיית תביעותיהם לקיום ההבטחה לקליטתם בשירות המדינה). להגמקת זכותה לערער טענה נתניהו, שלא נתבעה בתביעת נפתלי ואליהו אלא רק הערעור בהם, ואף זאת בעל כורחה, שפסקי הדין פגעו בה בשני מובנים – בתיאור התנהגותה, ובה שארת פתח לאילוץ המדינה לתבוע ממנה לממן את הפיצויים לנפתלי ולאליהו, כמעט 300 אלף שקלים בסך הכל, אחרי ריבית והצמדה. בעקבותיהם, היא חרשה, יעלו ויבואו עוד ועוד עובדים מאותה תקופה שעקבנית, נאות ומשפיליה; הללו יתבעו את המדינה, שתבע אותה, או שיחסכו למדינה דמי תיווך וידלגו במישרין לתבוע את שרה. זה עלול להיות מצעד המיליונים. הם סבלו מ"העסקה פוגענית"? היא עלולה לסבול מ"פגיעה ממונית". אמנם כל הוצאה של שקל מארנק נתניהו היא פגיעה ממונית אנושה, אבל כאן מדובר במאות אלפים, כשווי מיליון בקבוקים ממוחזרים.

החביבים במיוחד – האחרון בחברת גלידת הפייסטוק – על משפחת נתניהו; אך פנייה לתקשורת משרד ראש הממשלה העלתה ש"בניגוד גמור לשאלותיה, המשקאות שציינת אינם הפריטים השכיחים בהזמנה. לבית ראש הממשלה מוזמנים יינות ישראלים רגילים המיועדים גם לאירוח". מלה מצוינת, "גם"; לאירוח ולצריכה עצמית. לקנינות, כרגיל, מו"עלה באוב זכרם של יריבים פוליטיים ותיקים, שהלכו לבתי עול"מם או לבתי הסוהר: "אנו מציעים לכם לבדוק, לשם השוואה, כמה יינות הוזמנו לבתי נשיאים וראשי ממשלה בעבר". או בלשונו של הנשיא קנדי: אל תשאלו כמה נותנת המדינה לביבי ולשרה, בררו כמה שתו שמעון ואריק, אולמרט וקצב.

למה אדוני לא קפץ?

מהלך דקות מעטות מהבית ברחוב בלפור, ביום חם באמצע השבוע שעבר, התכנסו נשיא בית הדין הארצי לעבודה, יגאל פלייטמן, שני שופטים ושני נציגי ציבור מולם, בכיסאות עורכי הדין, ישבו נאוה פינצ'וק אלכסנדר ונעמי לנדאו, שותפות שנפרדו, מטעם נפתלי ואליהו; מיכל לייסר מהפרקליטות, התומכת בבקשת שרה אף שזו אינה עובדת המדינה; ויוסי כהן, חתן פרס יורם שפיטל לאדמה מילולית חרוכה. כהן הוא המשפטן המועדף על שרה נתניהו; ואם לא רוצים להכביד על בריאותו של המשפטן המועדף על בנימין נתניהו, מוטב שלא יעקב וינרוט. באולם נכחה כמשקפה גם נציגת הייעוץ המשפטי במשרד ראש הממשלה.

האם היה מעורב בתיקים?

עו"ד יוסי כהן השיב: "אם אצטרך לענות על השאלה תהיה מהומה גדולה"

לא נכחה: שרה נתניהו היא מנסה להחזיק בסיגר בשני קצותיו. בבית הדין האזורי היתה עדה ולא נתבעת, אך נקבע שהיא "מנהלת את המעון באופן פעיל ובידי רמה" וכי "על פיה יישק דבר". או לאותו פה ואוי למי שלא יישק. אף שעו"ד כהן נכח בדיונים, שוטט כבעל בית ליד שולחנה של נציגת פרקליטות מחוז ירושלים (אורחית) כוכבית נצח דולב, שקרמה מאז למעלת פרקליטת המ"ח, וסייע לאחד מתורמי מכתבי

השבח לסגולותיה התרומיות של שרה – כעת הוא מצטנע ומתכחש ליכולתו לבקש בעוד מועד לצרף את מרשתת כצד להליך. "לא קיבלנו את כתב התביעה בתיק. מי שקיבל אותו זה המדינה", מתגמד כהן, ושוכח לציין שלא רק "המדינה" והסמנכ"ל עזרא סיידוף נתנו, אלא גם בנימין נתניהו. חבל שלא סיפר על כך לרעייתו. סודות כה רבים חשופים בפניה, ודווקא תביעה זו הוטרדה ממנה.

מגמת השופטים – לצד פלייטמן פעיל עמיתו, אילן איטח – ברורה מהרגע הראשון מהערותיהם ושאלותיהם. הם לא יעניקו לשרה את זכות הערעור, גם משום שאין לדבר סוף: כל עד, או מי שנזכר לשלילה במרוצת משפט, יבוא וידרוש גם הוא לערער גלוי ומוצהר שמכאן תלך שרה גם לבג"ץ, כדי לעמוד על עלבונה. כתחליף, מעין ערעור לייט שסור פו ידוע, מציע פלייטמן כי "יינתן לה לטעון את טענותיה אך ורק בכל הנוגע למסגרת ההליך שבפניה". פתחון פה לערער על אי-הערעור, בלי לקרוא לכך ערעור וכשנרמו מראש שהערעור המועדף יידחה. כהן קופץ על המציאה, לייסר אומרת ששולחיה "משאירים לשיקול דעת בית הדין" ופינצ'וק מתנגדת. פתרון פלייטמן: התורה שבכתב, בסיכומי הצדדים, לא תהפוך לתורה שב"על פה, אלא השופטים "מבקשים לשאול כמה שאלות". כהן ישיב, ושרה תוכל לשתות את השמפניה ולשמור את הבקבוק מלא.

"היית בסוד העניינים של הגנת המדינה בתיק נפתלי ואליהו?" מקשה השופט פלייטמן. כהן מתמיהן. לשקר אסור ולומר אמת מסור. כן. זו "שאלה מאוד מביכה, שאם לה מאוד בעייתית, ושאלה שאם אני אצטרך לענות עליה תהיה מהומה גדולה. אני מעדיף לא לענות עליה". המהומה האיומה אינה מבהילה את פלייטמן: "אתם מלכתחילה ידעתם שהיא תיקרא לה עיד ואת המרכזיות שלה בכל העניין הזה. מה שאתם עושים בערכאת הערעור יכולתם לעשות מלכתחילה". כהן: "לא היתה לנו השפעה כהוא זה על עמדת ההגנה". השופט: "למה לא הגשתם שם אותה בקשה שאתם מגישים כאן, להצטרף כצד?". כהן: "איזה אדם סכור רוצה להצטרף כנתבע?".

שחקן החיזוק של שרה היה קרקו. לא דוד, שהיה כדורגלן מכבי תל אביב ונבחרת ישראל, אלא אריה, קצין ביטחון בחברת

פלאפון, ששמו הופקע מחוקתו הפרטית ונרשם בתולדות המשפט בישראל. קרקו, בתוקף תפקידו, חקר מנהלת מרכז שירותי מסמרה לבעלה של לקוחה נתניהו שיחות של אשתו. העובדת פורטה ותבעה ממעסיקה פיצויים. שופטת בית הדין האזורי האמינה לה שרקו הטרדה אותה מינית באמירות גסות, טראומיות, ואף בשליחת די, והתנכל לה. הוא לא היה הממונה עליה, אך משום כוחו הביטחוני התקיימו ביניהם מעין יחסי מרות. מסקנה: פלאי פון חטאה ועליה לפצות את העורבדת ב-300 אלף שקלים.

במשרד של נתניהו הציעו לבדוק "כמה יינות הוזמנו לנשיאים וראשי ממשלה בעבר", לשם ההשוואה

כך באזורי. בא הנשיא סטיב אדלר, קודמו של פלייטמן, וקיבל את ערעורי פלאפון וקרקו, שלא היה צד לתביעה אך נפגע משרבוב שמו לסיפור קביעותיו העובדתיות של אדלר הפכו את המצב: המפוטרת היא שהעלילה על קרחה. הוא עשה את מלאכת החקירה נאמנה, אולי בגסות מעליבה, אך ללא נימה מינית. שרה שאפה להזדמנות לקרקו, אלא שהשר פלייטמן ציין שהקבי"ט לא היה מיוצג כשהתברר לו שמייחסים לו הטרדה מינית, "להבדיל מהמקרה שבו מלכתחילה לכאורה הגבירה נתניהו קיבלה את שירותי אדוני (כהן). אדוני ישב על הגדר וחזקה לפסק הדין. למה אדוני לא קפץ באותו שלב לזירה?".

המחצית השנייה של טיעור בני אדוני בעד זכות הערעור, לא חרטח לאזכר שוב את בקי השמפניה, היתה הפגיעה הממונית. כבר לפני שנה, כשנפתלי ניצח את נתניהו, פורסמה קריאה עיתונאית להשית את התשלום על מי שאחרים לנזק שייגרם לאוצר המדינה. אורח תמים חלקית, עו"ד ניר פרידמן ממשרד פרידמן האורח, היה משוכנע שהמדינה תודרו לגלגל את הפיצוי אל הווג נתניהו ואל סיידוף. רק ליתר ביטחון דרבן את הפרקליטות ואת משרד רה"מ לעשות זאת. בפנייתו העוברה לפרקליטה נצח דולב, שהסבירה מדוע עובד המדינה סיידוף פטור מאחריות אישית, "וכך גם לא מצאנו לנכון להשית את הסכום שנפסק על מנת נתניהו". ומה באשר למרת

נתניהו? על כך נצח דולב לא טרח לענות. הקופה הממלכתית, שעליה גוננה מפני נפתלי, חדה לה לעניין אותה. מוציאים כל כך הרבה מיליארדים בשנה, יוציאו עוד כמה מאות אלפים, לא נורא. בסוף מאי אשתקד נפסקו פיצויים גם לטובת אליהו. שוב עלתה מהעיתונות שוועת "שרה שב"רה, שרה תשלום". עו"ד שני בראון מהתנועה לאיכות השלטון פנתה ליועץ המשפטי ולפרקליט המדינה, התכבדה בצפצוף ארוך וע"תרה לבג"ץ: שרה התרשלה, התנהגותה חרגה מהסבירות, יש לה אחריות ואין לה חסינות – תשלם נא. החודשים נקפו, נשים שהתעברו ביום שיגור הפנייה כבר ילדו, ומענה אין. הדין כבג"ץ נקבע לשיבוע שעבר, כמקרה או שלא למחרת יומו של בית הדין הארצי לעבודה. שוב צץ הסיגר ההוא שמנ"סים להחזיק בשני קצותיו, לטעון במקום אחד שאין כל עילה לייחס לשרה אחריות ובמקום שני שהיא עלולה להיחשב לאחראית.

כהן חולק ליריביו מאיכות השלטון שבח מקצועי: "יש כאן בפרק 6 לעתירה לבג"ץ, טיעונים משפטיים מאוד חזקים ומאוד מרשימים. אנחנו לא יודעים מה ייקבע, נניח שבית המשפט העליון כן יקבע שצריך לתבוע אותנו, שצריך לתבוע את הגב' נתניהו בגין הפיצויים ששולמו". אז, כמוכן, היא תטען שהתביעה אינה מוצדקת, אבל בינתיים חשוב לה לנזק פה כדי לקבל זכות ערעור והפרקליטות המסכנה, חיה דרראשית החוקרת את הווג נתניהו בצד הפלילי, ומתרפסת בפניו כצד האורח – שם היא סופגת הפסדים מביכים בהשגרת – התבונה והתפתלה והתכווצה והזעיקה לעזרה את חיל הפרשים. "בשים לב לעומס העבודה המוטל על עו"ד אבינעם סגל אלעד "וליצאתא למילואים בשבוע הקרוב", דרוש פרק זמן נוסף. אם חמישה ימי מילואים, מדוע שלושה שבועות ארחה? אולי בגלל שבוע האדיבות, כל ערכאה מחווה לחברתה להקדים אותה. בית הדין לעבודה נשבר ראשון. אתמול פרסם את החלטתו: שרה לא תוכל לערער הקביעות בעניינה ימשיכו להדהד בחלל, ופגיעה ממונית בסך 6,000 שקלים – שטרחת פינצ'וק אלכסנדר ולנדאו – מבושרת כע"נ קליל את המבול. שני המופעים, בארצי ובעליון, יתחדשו בקרוב – אלא אם הפרקליטות תמציא תרוץ יצירתי לדחייה נוספת.